

Bài Học 3

*14 Tháng 1 – 20 Tháng 1

Đức Chúa Trời, Đấng Cứu Chuộc

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Rô-ma 1:18; Sáng thế Ký 3:15; Rô-ma 16:20; 1 Phi-e-rơ 1:19; Mác 10:32-45; Ma-thi-ơ 27:46.*

Câu Gốc: “Chiên Con đã chịu giết đáng được quyền phép, giàu có, khôn ngoan, năng lực, tôn quý, vinh hiển và ngợi khen” (Khải huyền 5:12).

Tư Tưởng Quan Trọng: Ba Ngôi Đức Chúa Trời không những là Đấng Tạo Hóa của chúng ta, Ngài cũng là Đấng Cứu Chuộc chúng ta.

Đức chúa trời là Đấng Tạo Hóa của chúng ta. Ngài cũng là Đấng Cứu Chuộc chúng ta. Tội lỗi rất xấu xa đến nỗi chỉ một mình Đấng Tạo Hóa mới có thể giải quyết được. Và Ngài đã làm rồi, trong con người của Đức Chúa Giê-su Christ.

“Nhưng trong Đức Chúa Giê-su Christ, anh em là kẻ ngày trước cách xa, hiện nay đã nhờ huyết Đấng Christ mà được gần rồi” (Ê-phê-sô 2:13). Chúng ta không được gần Đức Chúa Trời nhờ việc làm của mình. Chúng ta không được cứu nhờ những việc chúng ta có thể làm. Đây chỉ nhờ ân điển của Đức Chúa Trời mà chúng ta là những kẻ có tội có thể được Chúa cứu chuộc và “được lại gần” Ngài. Đấng Christ chấp nhận hình phạt của Đức Chúa Trời để không một ai trong chúng ta bị hình phạt. Đó là chương trình cứu rỗi.

Phao-lô cũng nói cùng hội thánh Cô-rinh-tô rằng, “Bởi vì lời giảng về thập tự giá, thì những người hư mất cho là điên dại; song về phần chúng ta, là kẻ được cứu chuộc, thì cho là quyền phép của Đức Chúa Trời” (1 Cô-rinh-tô 1:18). Thập tự giá dường như điên dại đối với sự suy nghĩ của loài người; Đức Chúa Trời Vĩnh cửu, Đấng Tạo Hóa thánh, trở nên sự hy sinh cho con người bất toàn, và còn là kẻ thù của Ngài. Chúa mang trên thân thể Ngài hình phạt của tội lỗi họ để họ không phải chịu hình phạt đó! Đây là điều khó hiểu, đúng không? Sự hy sinh rất sâu xa đến nỗi khó hiểu. Khi sự hiểu biết ngừng lại, tất cả những gì chúng ta có thể làm là thờ phượng.

Tại Thập Tự Giá

Rô-ma 5:8 dạy chúng ta điều gì?

Nơi thập tự giá, Đức Chúa Trời đã chiến thắng và làm hổ thẹn kẻ thù. Tình yêu, sự công bằng, và lòng thương xót kết hợp với nhau trong một hành động tuyệt vời. Đức Chúa Trời tha thứ tội nhân bằng cách chính Ngài trả giá cho tội lỗi và gánh chịu hình phạt của tội lỗi đó. Trên thập tự giá, Đức Chúa Trời bày tỏ sự tha thứ đắt giá dường nào.

Đấng Christ không chịu chết để tạo nên tình thương trong lòng Đức Chúa Trời đối với chúng ta. Không, Đức Chúa Giê-su phán rằng tình yêu của Đức Chúa Cha là lý do cho sự tha thứ tội lỗi, chứ không phải là kết quả của sự tha thứ (Giăng 3:16, 17). Đức Chúa Trời không yêu chúng ta vì Đấng Christ chết cho chúng ta. Đấng Christ chết cho chúng ta vì Đức Chúa Trời yêu thương chúng ta. Sự hy sinh của Đấng Christ *không* được dâng lên để mở đường cho Đức Chúa Cha yêu thương những người mà Ngài có thể ghét. Sự chết của Đấng Christ không đem lại một tình yêu đã không có trước. Thay vào đó, đây là một thí dụ của tình yêu luôn luôn hiện diện trong lòng Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-su không bao giờ phải thuyết phục Đức Chúa Cha yêu thương chúng ta. Xin lưu ý Ngài nói lên lẽ thật này trong Giăng 3:16, 17 và Giăng 16:26, 27.

Điều đáng buồn là chúng ta đã mất nhiều sự hiểu biết về Đức Chúa Trời. Chúng ta đã phạm tội cùng Ngài. Chúng ta cũng không cảm thấy mình cần phải ăn năn. Đó là vì chúng ta không biết rõ tội lỗi mình đã làm đau lòng Đức Chúa Trời bao nhiêu. Lòng chúng ta có thể trở thành cứng rắn nên không hiểu tội lỗi xấu xa dường nào. Tội lỗi không làm nhiều người trong chúng ta buồn phiền như có lần chúng ta đã cảm thấy. Vì những lý do này, có lẽ khó để hiểu tội lỗi đã khiến Đức Chúa Trời thánh thiện phải buồn giận thế nào.

Phao-lô không sợ khi thảo luận về cơn giận của Đức Chúa Trời. Phao-lô giải nghĩa điều này thế nào trong Rô-ma 1:18?

Lời nói mạnh của Phao-lô mở đầu cho sự miêu tả dài dòng về ảnh hưởng trầm trọng của tội lỗi. Thật ra, điều này rất nghiêm trọng đến nỗi sự thảo luận về tội lỗi tiếp tục trong hai chương kế tiếp (xin đọc tới Rô-ma 3:20).

Thật ngạc nhiên để học biết từ Phúc Âm rằng Đức Chúa Trời vừa thắng cuộc chiến về tội lỗi chúng ta và vừa đau khổ về tội lỗi. Vì Ngài vừa chiến thắng và vừa đau khổ, Ngài có thể giữ lời hứa Ngài với các tín nhân có tội. Tình yêu của Đức Chúa Trời không dẫn đến sự chấp nhận yếu ớt về tội lỗi và sự gian ác, nhưng Ngài đã có sự chiến thắng vĩ đại trên tội lỗi. Đó là vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương nên Ngài chống lại tội lỗi và sự gian ác đang hủy hoại con cái yêu dấu của Ngài. Sự chết mà Đức Chúa Trời phải trải qua trên cây thập tự là cái giá mà tình yêu thương của Ngài phải trả vì Ngài coi tội lỗi rất trầm trọng trong khi Ngài vẫn yêu thương kẻ có tội.

Bạn coi tội lỗi trong đời sống bạn nghiêm trọng thế nào? Và bạn dùng lý do nào để quyết định?

Phúc Âm Trong Cựu Ước

Theo Sáng thế Ký 3:15, lời hứa về sự cứu rỗi được ban cho khi nào? Và điều này có ý nghĩa gì?

Ngôn ngữ ở đây rất cảm động. A-đam và Ê-va đã phạm tội. Bây giờ cuộc chiến đấu vĩ đại giữa Đấng Christ và Sa-tan được tuyên bố cho A-đam và Ê-va qua lời nói mạnh “sự nghịch thù.” Có sự nghịch thù giữa Đấng Christ và Sa-tan. Câu này là một lời hứa quan trọng cho lòng người bây giờ đã bị “mắc câu” của tội lỗi rồi. Chúng ta cũng có lời hứa là cuộc chiến đấu vĩ đại này sẽ không tồn tại mãi mãi. Đó là vì kẻ thù (Sa-tan) một ngày nào sẽ bị nghiền nát. Câu này cũng cho thấy cuộc chiến giữa Đấng Christ và Sa-tan sẽ kết thúc thế nào.

Phao-lô được sự can đảm từ Sáng thế Ký 3:15. Ông giải nghĩa điều này thế nào trong Rô-ma 16:20? Phao-lô muốn nói gì ở đây?

Trong Sáng thế Ký 22:1-19, Môi-se kể lại một chuyện tích hùng hồn về sự hy sinh. Chúng ta học được gì về sự hy sinh tương lai của Đấng Christ từ chuyện tích này?

Xin lưu ý bao nhiêu lần trong chuyện tích về Áp-ra-ham và Y-sác, Áp-ra-ham được gọi là “cha” và Y-sác là “con.” Xin để ý họ cùng nhau đi lên ngọn núi hy sinh. Người con vác củi và người cha mang dụng cụ hy sinh (lửa và dao). Y-sác trẻ hơn cha mình rất nhiều và chàng có thể khuất phục Áp-ra-ham trên ngọn núi hy sinh. Nhưng thay vào đó, chúng ta thấy hai phép lạ: người cha sẵn lòng hy sinh con, và người con sẵn sàng hy sinh sự sống mình.

Thật là một thí dụ hùng hồn về sự hy sinh của Đấng Christ vì chúng ta. Cảnh tượng thật oai hùng và cảm động. Nhưng đây chỉ là sự thấy trước của những gì sẽ xảy ra hằng trăm năm sau. Một người Cha khác sẽ dâng hiến Con mình. Nhưng lần này sẽ không có thú vật nào để chết thế cho người Con. Chính Con sẽ chết trên bàn thờ. Người Cha thật sự sẽ hy sinh Con mình. Và người Con sẽ hy sinh sự sống mình.

Ở đó, trên núi Mô-ri-a, thế gian thấy một bức tranh rất oai hùng (nhưng chỉ là một bức tranh) về chương trình cứu rỗi và giá phải trả để đem nhân loại tội lỗi trở về từ sự hủy diệt của tội lỗi.

Sự Cứu Rỗi Trong Ê-sai

Trên con đường danh tiếng đi Em-ma-út, Đức Chúa Giê-su dạy hai môn đồ nắn chí về sự hy sinh cho tội lỗi. Ngài dạy họ sự tin tưởng này, bắt đầu từ “Môi-se rồi kể đến mọi đấng tiên tri” (Lu-ca 24:27). Các lời tiên tri nào Đức Chúa Giê-su có thể kể trong việc nghiên cứu về sự hy sinh của Ngài?

Có thể Ê-sai là một trong các tiên tri mà Đức Chúa Giê-su nói đến.

Xin đọc Ê-sai 53, miêu tả “người Tôi tớ đau khổ.” Hãy miêu tả những chi tiết trong đoạn đó để giúp bạn hiểu hơn sự hy sinh tuyệt vời của Đấng Christ.

Có nhiều điều trong đoạn này. Nhưng có một điều nổi bật hơn mọi điều khác. Đây là công việc của Tôi tớ Đau khổ như là Đấng Thay thế chúng ta. Xin để ý Ngài luôn luôn trả giá cho tội lỗi của những người khác. Chủ đề này lặp đi lặp lại nhiều lần. Đoạn này dạy rằng sự chết của Đức Chúa Giê-su vì tội chúng ta là trọng tâm của chương trình cứu rỗi. Là tội nhân, chúng ta đã vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời, chúng ta không thể làm gì để hòa thuận lại với Đức Chúa Trời. Tất cả những việc lành của chúng ta không thể nối lại nhịp cầu phân rẽ giữa chúng ta và Đức Chúa Trời. Cách duy nhất để cứu chúng ta là Đức Chúa Giê-su phải trả giá thay cho chúng ta trên thập tự giá và sau đó ban cho chúng ta cuộc đời trọn vẹn Ngài mà chúng ta chấp nhận bởi đức tin.

Nếu việc làm có thể khiến chúng ta hòa thuận lại với Đức Chúa Trời thì Đức Chúa Giê-su không phải chết cho chúng ta. Nhưng Ngài đã phải chết vì không gì ngoài sự chết của Ngài có thể trả giá cho tội lỗi chúng ta. Lễ thật này là tất cả bằng chứng chúng ta cần, vì tự mình chúng ta không thể được sự cứu rỗi. Thay vào đó, đây là món quà ân điển của Đức Chúa Trời ban cho chúng ta.

Xin đọc 1 Phi-e-rơ 1:19 và 1 Phi-e-rơ 2:21-25. Phi-e-rơ dùng Ê-sai 53 thế nào để giải nghĩa sự hy sinh của Đấng Christ vì tội lỗi chúng ta?

Ê-sai 53 có lời giải nghĩa rõ ràng nhất về Thập tự giá trong Kinh Thánh. Đoạn này cho thấy Đấng Christ chết vì tội lỗi chúng ta. Ngài chấp nhận trên thân thể Ngài hình phạt mà đáng lẽ chúng ta phải chịu.

Xin đọc Ê-sai 53 khi bạn nghĩ về những cảnh cuối cùng của cuộc đời Đấng Christ. Khi làm vậy, hãy nhớ rằng người bị đóng đinh là Đức Chúa Trời chúng ta, Đấng Tạo Hóa của chúng ta, là một phần của Ba Ngôi Đức Chúa Trời. Làm thế nào chúng ta có thể hiểu hoàn toàn hơn lễ thật tuyệt vời này?

Phúc Âm Và Thập Tự Giá

Việc Đức Chúa Giê-su xuống thế gian làm Người là một phép lạ. Sự dạy dỗ của Ngài rất sâu xa, và Ngài làm nhiều phép lạ. Nhưng những điều này không phải là điểm quan trọng nhất trong đời sống Ngài. Thay vào đó, điều quan trọng nhất trong sự suy nghĩ của Đức Chúa Giê-su là hy sinh sự sống Ngài. Sự sinh ra và việc làm của Ngài trên thế gian là các phép lạ. Nhưng sự mạng vĩ đại nhất của đời sống Đấng Christ là sự chết của Ngài.

Trong bốn sách Phúc Âm, chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su cố gắng chuẩn bị các môn đồ Ngài về sự chết sắp đến của Ngài. Nhưng sự trung thành với Đức Chúa Giê-su và niềm hy vọng của họ về một vị vua trên đất ngăn cản họ hiểu được những gì Đức Chúa Giê-su nói cùng họ.

Theo sách Mác 10:32-45, Đức Chúa Giê-su miêu tả thế nào sự chết sắp đến của Ngài? Gia-cơ và Giăng xin Đức Chúa Giê-su điều gì? Tại sao điều đó sai? Câu trả lời của Đức Chúa Giê-su là gì?

Buổi tối trước khi chịu chết, Đức Chúa Giê-su kỷ niệm lễ Vượt qua với các môn đồ Ngài. Lúc đó Đức Chúa Giê-su truyền họ giữ lễ này cho tới khi Ngài trở lại. Bữa tiệc thánh cuối cùng là do chính Chúa thiết lập. Và đó là một nghi lễ duy nhất Ngài truyền hội thánh phải giữ. Buổi lễ này không tôn vinh sự sinh ra làm người của Ngài hay các phép lạ của Ngài. Nghi lễ này cũng không tôn vinh các thí dụ của Ngài hay sự giảng dạy của Ngài. Nghi lễ đó chỉ kỷ niệm sự chết của Ngài. Chính Đấng Christ muốn sự chết của Ngài được nhớ đến trên hết mọi sự.

Thật ra, tất cả bốn sách Phúc Âm đều ghi chép chuyện tích về sự đóng đinh của Đấng Mê-si. Nhưng phép lạ tuyệt vời về sự sinh ra của Ngài chỉ được ghi trong sách Ma-thi-ơ và Lu-ca. Chỉ có hai chương trong hai sách này kể lại sự sinh ra của Ngài. Còn Mác và Giăng không hề đề cập đến sự sinh ra của Ngài. Họ bắt đầu sách Phúc Âm với Đức Chúa Giê-su là một người đã trưởng thành.

Nhưng cả bốn sách Phúc Âm đều tập trung vào tuần lễ cuối cùng của cuộc đời và sự chết của Đấng Christ. Nếu bạn đọc qua các sách Phúc Âm, bạn sẽ lưu ý tới tuần lễ cuối cùng của cuộc đời Đức Chúa Giê-su và sự chết của Ngài chiếm tới một phần ba cho tới gần một nửa các sách Phúc Âm. Mỗi độc giả bắt buộc phải chú ý đến hành động vĩ đại của Con Đức Chúa Trời trên thập tự giá.

Hãy nghĩ về cuộc đời của bạn: quá khứ, lỗi lầm, và tội lỗi bạn. Bạn có thành thật nghĩ rằng bạn đã làm điều gì đó có thể tha tội hay xóa bỏ chúng chẳng? Tại sao việc Đức Chúa Giê-su chết vì bạn nên là điều quan trọng nhất trong cuộc đời bạn? Bạn có hy vọng gì nếu không có điều này?

Tiếng Kêu Trên Thập Tự Giá

Không gì có thể hủy diệt sự hiểu biết về sự hy sinh của Đấng Christ hơn là coi thường giá trị của Thập tự giá. Chúng ta phải nhìn nhận rằng bất cứ điều gì chúng ta nói về Đức Chúa Trời cũng không đủ để diễn tả hết về Ngài, đặc biệt là khi nói về sự hy sinh của Ngài. Chúng ta phải tránh sự cám dỗ là làm sự chết của Chúa Giê-su trên thập tự giá kém quan trọng bằng cách nói đó chỉ là một thí dụ của tình yêu vô vị kỷ. Đúng, đó cũng là một thí dụ. Nhưng khi nghĩ về tình cảnh của chúng ta là tội nhân, thì cần nhiều hơn là chỉ “một thí dụ về tình yêu vô vị kỷ” để cứu chúng ta. Thay vào đó, điều này cần Đức Chúa Trời chấp nhận đầy đủ hình phạt của chính Ngài chống lại tội lỗi.

Trên thập tự giá, Đức Chúa Giê-su kêu lên, “Đức Chúa Trời tôi ơi! Đức Chúa Trời tôi ơi! Sao Ngài lìa bỏ tôi?” (Ma-thi-ơ 27:46). Chúng ta hiểu điều này thế nào? Đức Chúa Giê-su nói gì? Tại sao? Và tiếng kêu này giúp chúng ta hiểu thế nào về giá phải trả để cứu chúng ta khỏi tội lỗi?

“Và bây giờ, Chúa Vinh hiển đang hấp hối. Ngài là giá chuộc cho tất cả tội nhân. . . . Tội của tất cả chúng ta được chất lên Đấng Christ, Đấng thay thế chúng ta. Ngài bị coi như kẻ phạm pháp để Ngài có thể cứu chúng ta khỏi hình phạt của luật pháp. . . . Đấng Cứu Thế không thể thấy rằng sự chết của Ngài có đủ tốt để được Đức Chúa Trời chấp nhận như sự hy sinh cho tội lỗi. . . . Ngài sợ rằng tội lỗi quá khủng khiếp đối với Đức Chúa Trời đến nỗi sự phân rẽ giữa Hai Đấng là vĩnh viễn. . . . Tội lỗi đã đem lại hình phạt của Đức Chúa Cha trên Đức Chúa Giê-su là Đấng thay thế chúng ta. Đó là trong ý nghĩa này về tội lỗi khiến cái chén mà Đức Chúa Giê-su phải uống quá cay đắng và làm tan nát lòng của Con Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 752, 753.

Trong lời cầu nguyện, Đức Chúa Giê-su nói cùng “Đức Chúa Trời” thay vì với “Đức Chúa Cha” như Ngài thường làm. Tiếng kêu của Đấng Christ từ thập tự giá không phải chỉ là một thí dụ về những gì Ngài có vẻ phải trải qua để bày tỏ Ngài yêu thương chúng ta. Không, đây là Đức Chúa Trời dang hiến chính mình Ngài cho sự chết để tương lai chúng ta không phải kết thúc bằng sự chết đời đời. Đây là chính Đức Chúa Trời chết cái chết để chúng ta không cần phải trải qua. Đây là cái chết mà tội lỗi sẽ đem lại nếu Đấng Christ không chết trên thập tự giá thay cho chúng ta.

Ba sách Phúc Âm viết Đức Chúa Giê-su kêu lên một tiếng lớn từ thập tự giá khi Ngài hấp hối. Những tiếng kêu lớn được miêu tả trong sách Hê-bơ-rơ, “Khi Đấng Christ còn trong xác thịt, thì đã kêu lớn tiếng khóc lóc mà dâng lên những lời cầu nguyện nài xin cho Đấng có quyền cứu mình khỏi chết” (Hê-bơ-rơ 5:7). Tiếng kêu tuyệt vọng của Đức Chúa Giê-su là tiếng kêu đau đớn nhất trong Kinh Thánh. Không có câu nào trong các sách Phúc Âm ngang hàng được với tiếng kêu của Đức Chúa Giê-su trên thập tự giá. Và trong tiếng kêu đó, chúng ta có một thí dụ về những gì chính Chúa sẵn lòng trải qua để cứu chúng ta.

Thứ Sáu *20 Tháng 1

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Ôi, tôi cảm thấy bất lực để giải nghĩa những điều đang nung đốt linh hồn tôi về sứ mạng của Đấng Christ! . . . Tôi không biết phải nói thế nào hay miêu tả bằng ngòi bút về đề tài quan trọng của sự hy sinh tẩy sạch của Đấng Christ. Tôi không biết phải trình bày những đề tài trong quyền lực sống đang đứng trước mặt tôi. Tôi run rẩy sợ hãi là tôi sẽ không đủ sức dùng ngôn ngữ để diễn tả chương trình cứu chuộc vĩ đại.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 3, tr. 115.

“Sự thương xót và tình yêu vô hạn của Đức Chúa Giê-su, sự hy sinh vì chúng ta, đòi hỏi sự suy nghĩ sâu xa nhất của chúng ta. Chúng ta nên suy nghĩ sâu xa về bản tính của Đấng Cứu Thế yêu dấu của mình. . . . Khi nghĩ về những điều sâu xa của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Giê-su, đức tin và tình yêu của chúng ta sẽ phát triển mạnh hơn. Và lời cầu nguyện của chúng ta sẽ càng ngày càng được Đức Chúa Trời chấp nhận. Đó là vì những lời cầu nguyện sẽ càng ngày càng kết hợp với đức tin và tình yêu, và sẽ trở nên khôn ngoan và cảm thấy ấm lòng hơn. Chúng ta sẽ có đức tin mạnh hơn nơi Đức Chúa Giê-su và có kinh nghiệm sống mỗi ngày về quyền lực của Ngài để cứu tất cả những ai đến với Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Giê-su.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Steps to Christ*, tr. 89.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Trong Kinh Thánh, Đức Chúa Trời được hình dung vừa là Đấng vĩ đại yêu thương tội nhân và cũng rất thanh nộ chống lại tội lỗi. Một số Cơ Đốc nhân cố lựa chọn điều này hay điều kia để bày tỏ bản tính của Đức Chúa Trời. Tại sao điều đó cần thiết? Thật ra, tại sao việc Đức Chúa Trời yêu tội nhân là một trong những lý do chính tại sao Ngài nổi giận về tội lỗi?
- 2 Tình yêu của Đức Chúa Trời thì không giống như tình yêu yếu ớt của nhân loại mà chúng ta có đối với nhau. Hành động của Đấng Christ như Đấng Cứu Thế dạy chúng ta gì về tình yêu sâu xa của Đức Chúa Trời?
- 3 Tình yêu và sự thánh khiết của Đức Chúa Trời thì trái ngược với tội lỗi của chúng ta. Lễ thật này giúp bạn hiểu hơn thế nào tại sao sự cứu rỗi của chúng ta đã được trả giá rất cao?

TÓM LƯỢC: Từ những trang đầu của Sáng thế Ký, Kinh Thánh đã nói về sự chết của Đấng Christ trên thập tự giá. Ở đó, Ngài sẽ chết cái chết của tội nhân để cứu chúng ta khỏi sự chết đời đời. Kinh Thánh dùng nhiều biểu tượng và những ẩn dụ để giải nghĩa sự chết của Đấng Christ. Nhưng trọng tâm của tất cả các điều đó là sự hy sinh của Ngài như Đấng thay thế chúng ta, đã được miêu tả rõ ràng trong Ê-sai 53. Nếu có bao giờ chúng ta cần bằng chứng là việc làm không thể cứu chúng ta, thì chúng ta có bằng chứng đó với sự chết của chính Đức Chúa Trời trên thập tự giá. Suy cho cùng, con người tội lỗi có thể làm gì để cải tiến điều đó?